31974R2380

20.9.1974 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 255/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2380/74

z dnia 17 września 1974 r.

przyjmujące przepisy w sprawie rozpowszechniania informacji dotyczących programów badawczych dla Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 235,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

aby pomóc w osiąganiu celów wymienionych w art. 2 i 3 tego Traktatu, Rada przyjęła programy badawcze dla Wspólnoty Europejskiej dnia 14 maja 1973 r. oraz dnia 18 czerwca 1973 r. zgodnie z postanowieniami art. 235 tego Traktatu;

Rada zastrzegła prawo do określenia na późniejszym etapie przepisów w sprawie upowszechnienia informacji wynikających z realizacji tych programów;

dlatego konieczne jest określenie powyższych przepisów;

Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą nie ustanawia uprawnień wymaganych w tym celu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do informacji i wynalazków, nadających się albo nienadających się do opatentowania, będących efektem realizacji programów badawczych dla Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej przyjętych na mocy następujących decyzji:

a) decyzja Rady nr 73/125/EWG [1] z dnia 14 maja 1973 r. przyjmująca program badawczy w zakresie norm i substancji referencyjnych (certyfikowane substancje referencyjne);

b) decyzja Rady nr 73/126/EWG [1] z dnia 14 maja 1973 r. przyjmująca program badawczy w zakresie ochrony środowiska;

c) decyzja Rady nr 73/127/EWG [1] z dnia 14 maja 1973 r. przyjmująca program badawczy w zakresie teledetekcji zasobów ziemi;

d) decyzja Rady nr 73/174/EWG [2] z dnia 18 czerwca 1973 r. przyjmująca program badawczy w zakresie ochrony środowiska (projekt bezpośredni);

e) decyzja Rady nr 73/175/EWG [2] z dnia 18 czerwca 1973 r. przyjmująca program badawczy w zakresie norm i substancji referencyjnych (certyfikowane substancje referencyjne);

f) decyzja Rady nr 73/176/EWG [2] z dnia 18 czerwca 1973 r. przyjmująca program badawczy w zakresie nowych technologii (użycie energii słonecznej oraz recykling surowców);

g) decyzja Rady nr 73/179/EWG [2] z dnia 18 czerwca 1973 r. przyjmująca program badawczy w zakresie substancji i metod referencyjnych (Referencyjne Biuro Wspólnoty);

h) decyzja Rady nr 73/180/EWG [2] z dnia 18 czerwca 1973 r. przyjmująca program badawczy w zakresie ochrony środowiska (projekt pośredni).

Artykuł 2

Informacja i wynalazki określone w art. 1 stanowią własność Wspólnoty.

Komisja, w miarę potrzeb, zapewnia w imieniu Wspólnoty ochronę tych wynalazków.

Artykuł 3

Zasady określające kwestie własności w odniesieniu do wynalazków nadających się albo nienadających się do opatentowania, będących efektem badań lub prac wykonywanych na podstawie umowy, ustanawiane są w każdej umowie oddzielnie.

[1] Dz.U. L 153 z 9.6.1973.

[2] Dz.U. L 189 z 11.7.1973.

W przypadku gdy wynalazki, o których mowa, są własnością kontrahenta, Wspólnota uzyskuje bezpłatną licencję na ich użycie dla własnych potrzeb.

Kontrahent jest zobowiązany do użytkowania lub zezwolenia na użytkowanie wynalazków stanowiących jego własność, na warunkach zgodnych z interesem Wspólnoty i w granicach terminu ustanowionego w umowie.

Komisja jest upoważniona do przyznawania sublicencji, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 6 i 7, w przypadku gdy kontrahent bez uzasadnionych przyczyn nie wypełnia swoich zobowiązań w zakresie użytkowania wynalazku lub zezwolenia na jego użytkowanie.

Artykuł 4

Komisja niezwłocznie przekazuje informacje określone w art. 1 Państwom Członkowskim oraz osobom i przedsiębiorstwom prowadzącym działalność badawczą lub produkcyjną na terytorium Państwa Członkowskiego, która uzasadnia dostęp do takich informacji. Komisja może uzależnić dostęp do tych informacji od zachowania ich poufności i nieprzekazywania ich osobom trzecim.

Artykuł 5

Informacja, która nie ma zastosowania w przemyśle i która, ze względu na swój charakter, nie uzasadnia ograniczenia jej przekazywania do Państw Członkowskich ani osób lub przedsiębiorstw określonych w art. 4, jest publikowana przez Komisję.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie są uprawnione do uzyskania od Komisji licencji na wynalazki będące własnością Wspólnoty, niezależnie od tego, czy nadają się czy nie nadają się do opatentowania. To samo odnosi się do osób i przedsiębiorstw prowadzących na terytorium Państwa Członkowskiego działalność badawczą lub produkcyjną uzasadniającą przyznanie takiej licencji.

Można odmówić przyznania licencji w przypadku gdy składający wniosek nie podejmie efektywnej produkcji we Wspólnocie.

Komisja przyznaje sublicencje na takich samych zasadach jak art. 3 akapit czwarty, uprawniającym Komisję do takiego przyznania.

Komisja przyznaje taką licencję lub sublicencję, na warunkach uzgodnionych z licencjobiorcami i przekazuje wszystkie informacje, do których dostarczenia jest uprawniona i które wymagane są do korzystania z licencji. Niniejsze warunki odnoszą się w szczególności do kwestii odpowiedniego wynagrodzenia oraz, tam gdzie sytuacja tego wymaga, do prawa licencjobiorcy do udzielania sublicencji osobom trzecim, a także do zobowiązania do traktowania informacji jako tajemnicy handlowej.

Jeżeli umowa nie zawiera warunków określonych w akapicie czwartym, licencjobiorcy mogą wnieść sprawę do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w celu określenia stosownych warunków.

Artykuł 7

Komisja opublikuje oferty dotyczące przyznania licencji niewyłącznej we właściwy sposób.

Jeśli w wyniku publikacji ofert, o których mowa, nie wpłyną wnioski o przyznanie licencji, Komisja opublikuje je w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Jeżeli w terminie sześciu miesięcy od daty publikacji nie wpłyną wnioski, Komisja może oferować i przyznawać licencje o charakterze wyłącznym na okres najwyżej pięciu lat.

Sublicencje przyznawane przez Komisję w zastosowaniu art. 3 akapit czwarty podlegają takim samym warunkom. Jednakże, posiadacz sublicencji o charakterze wyłącznym nie będzie sprzeciwiał się używaniu wynalazku przez właściciela, a właściciel nie będzie udzielał żadnych dalszych licencji przez okres ważności sublicencji o charakterze wyłącznym.

Artykuł 8

Informacje i wynalazki, którymi dysponuje Komisja, oraz do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, mogą być przekazywane lub wymieniane w ramach porozumień lub konwencji z państwem trzecim lub instytucją międzynarodową, zgodnie z warunkami przewidzianymi w art. 228 Traktatu.

Artykuł 9

Zawierając stosowne umowy, Komisja zapewni ich zgodność z niniejszym rozporządzeniem, poprzez włączenie do nich odpowiednich klauzul.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 września 1974 r.

W Imieniu Rady

J. SAUVAGNARGUES

Przewodniczący